Kőszeg, 1900. junius hó 3-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

Előfizetési pénzek és reclamátiók, valamint a lap szellemi részét illető közlemények Feigl Gyula kiadó címére küldendők.

XX. évfolyam. Felelős szerkesztő és kiadó: FEIGL GYULA. 22. szám.

Városi takarékpénztár.

Nem azért irtam jelen közleményem homlokára ezen cimet, mintha biznám abban, hogy városunkban létesíthető volna városi (községi) pénztár. Korántsem! Azon meggyőződésben vagyok, — s az itteni mindennapi tapasztalatok, sajnos, csak megerősítenek ezen hiedelmemben — hogy itt ha meg is indulna valami propaganda, városi takarékpénztár nem létesül, ép úgy, mint nem élem meg a fögymnásium megnyiltát, sem egyéb, majdnem mindennap felmerülő tervezeteknek végrehajtását, melyek mind városi érdeket szolgálnának s a város fejlődését mozdítanák elő.

Hanem főleg azon okból kivánok a városi takarékpénztárról említést tenni, hogy reátereljem a a közfigyelmet ezen, — tán szabad így elneveznem — eminens közügyre, mely másutt igen is komolyan foglalkoztatja a közérdekért hevülő férfiakat; és azon nagy anyagi előnyökre, a melyeket új jellegű pénzintézetek a rendesen közterhek sulya alatt roskadozó városoknak (községeknek) nyujtanak.

Legutóbb Nyiregyháza városának képviselőtestülete határozta el a városi takarékpénztár létesítését, a melynek alapszabályait most szerkesztik.

Ezen üdvös elhatározásért elismerés illeti a nyiregyháziakat, kik a köznapias gondolkodási módtól kivetkőzve, sikeresen óhajtanak a közjó érdekében munkálkodni.

Az aradi, érsekujvári, módosi, s Vasvármegyében a kis-czelli és egyébb pénztáraknál történt hütlen sáfárkodás, s a takarékpénztár vezetésére magguknak hatalmi, mondjuk döntő befolyást biztosított egyes spekulánsoknak merész üzérkedése folytán újabbi időkben bekövetkezett bukása, ennek nyomán sok ezer s ezer kifosztott embernek elpusztulása bő anyagot szolgáltat ahhoz, hogy a felett komolyan gondolkodjunk: nem előnyösebb e községi pénzintézeteket felállítani, a melyek a részvény-társulati pénzintézeteknél nagyobb garanciát nyújthatnak s nagyobb és nyilvános ellenőrzés alatt állanak.

De ha azok előtt ott, a hol községi pénzintézeteket már alkottak, első sorban nem is azon cél lebegett, hogy a közönségnek megtakarított fillérei hivebben megőriztessenek, hanem inkább, hogy a városi (községi) jövedelmek fokoztassanak, akkor is igen önzetlenül s helyesen cselekedtek.

Nagyon jól tudjuk, hogy a községi kiadások növekedése mily aggasztó arányokat ölt, jövedelmei pedig ezzel szemben — bár indirecte — egyre kevesbednek.

Egyes városok jövedelmeiknek fokozására tett kisérlete a kétségbe esett ember küzködését mutatja. Amit az állam nem adóztatott meg, bizonyára adóobjektuma a városnak. A pótadón kivül akárhány városban fizetnek külön városi fogyasztási adót, átiratási illetéket stb., mely járulékok mind a Danaidák hordójának látszó városi pénztárt töltik meg.

Kell is pénztár-készletről gondoskodni, mert a városok különben, — a melyek többé-kevésbbé a kereskedelem, ipar, tudomány, művészet stb. központjai — a reájuk háramló nagyobb feladatoknak nem képesek megfelelni; az egyre fokozódó terhek fedezetéről pedig okvetlen kell gondoskodni.

Mi mozdíthatja elő azonban sikeresebben valamely város fináncpolitikáját, ha nem ép a városi (községi) takarékpénztár, hol olcsó hitelhez jut a város, az intézet jövedelmei pedig az agyonterhelt adófizető polgárok előnyére esnek.

Szinte irigykedve nézünk a velünk szoros kapcsolatban álló állam városaiban létesített közintézményekre, és ha azt kérdezzük, honnan merítették ezen áldásos alkotásaikhoz a megfelelő anyagi erőt, meglepődve fogjuk hallani: *a községi pénztár jövedelmeiből.*

Pettau csak kis mezőváros, községi takarékpénztárából évi 100.000 korona tiszta jövedelme van. Tessék e kis várost megnézni, mit láthatni ott. De másutt is fogjuk bámulni a nagy

TÁRCA.

Katinka asszony naplójából.

Hallottak már ilyent? Az uram elhatározta, hogy mától fogva spórolni fog. Távol legyen tőlem, hogy ezt a sikert magamnak tulajdonítsam, ámbár a spórolás témája majdnem nap-napután tapétán volt. Az érdem a „Háziasszonyok Lapjá“-nak egy cikkeé, melyet férjemnek tegnap ebéd töltött felolvastam. Az uram, a ki máskor, midőn a bevételek és kiadások közti egyensúlyról beszéltem, egészen ideges lett, az egyszer figyelmesen odahallgatott. Mikor befejeztem, fölkelt, homlokon csókolt s gyengéden így szólt:

„Értlek, Katinka. Ezt igen tapintatosan csináltad. Nem is tudtam, hogy te ily meggyőzően tudsz . . . felolvasni!“

Az iróasztalomhoz lépett, elővette pénztárcáját és kivett belőle két koronát, a mit aztán az én kis spórkasszámba dobott.

„Lám — mondá vidáman, — ha minden nap így cselekszem, egy év alatt 730 koronát gyüjtünk. Meg vagy elégedve, édesem?“

Nagy boldogan a nyakába borultam.

„Ez tudniillik az a pénz — folytatá férjem nevetve — a mit naponkint a klubban elköltök. Mától fogva itthon iszom meg feketémet, s neked sajátkezüleg kell elkészítned. Ez az én boszúm, te . . . te . . . te kis Harpagon.

Férjem évek óta törzsvendége a klubnak. Hogy erről lemondani készült, az nagyon meghatott engem. Ő észrevette ezt s mosolyogva így szólt: A legszebb mégis az, hogy honmaradásommal nemcsak két koronát spórolok meg, hanem azonfelül még három teljes órát is, a mely megtakarított idő nagyon javára leszen most készülő regényemnek. Persze — tevé hozzá szeliden — nem szabad rosz néven venned, ha eleinte, a klubidő közeledtével, kissé nyugtalan vagyok . . . . Tudod . . . megrögzött szokást áldozok fel neked — — —

Mikor később férjemnek behoztam a feketéjét, a szeme már nem fénylett oly vidáman; hallgatagon kóstolta meg a kávét, aztán letette a kanálkát s minden teketória nélkül így nyilatkozott, hogy a klubkávé sokkal jobb, ez itt . . . ez litty-lotty, tiszta czikoriaviz.

Mintha a felhőkből pottyantam volna alá! Ez a legtisztább mokka, a mely a pótkávénak még egy porszemét se látta . . . De eszembe jutott előbbeni nyilatkozata s vidám eltogulatlansággal figyelmeztettem rá.

Kedvetlenül válaszolt, hogy ő nem nyugtalan, de az én „folytonos“ ráutalásom azzá kell hogy tegye, s végül már ingerülten hozzátevé, hogy az én értelmetlen szemrehányásaim egészen „elrontották“ abbeli nehéz szándéka töltötti örömét, hogy itthon marad . . .

Ezzel fölkelt s be sem várva feleletemet, elhagyta a szobát.

Be kell vallanom, megsajnáltam a férjemet. Mégis csak nehezére eshetett, hogy ilyenkor nem lehetett a klubban, a hol annyira szeretett lenni; megértettem kedvetlenségét, ámbár egy kicsit erősen nyilatkozott, s úgy tiz perc mulva elhatároztam, hogy felkeresem szegényt dolgozószobájában s megvigasztalom. Hanem midőn odaértem, ő óvatosan kinyitotta az ajtót és — nyilván kimenni készült — meghökkenve megállt, a mint engem észrevett.

„Én . . . izé . . . csak egy kicsit a szabadba készültem — mondá zavartan — . . . akkor előbb felejtem el a nélkülözendő klubot“ — és bánatosan mosolygott hozzá.

Kezdtem úgy homályosan sejteni, hogy férjem igérete ellenére mégis a klubba készül. Nagyon is sok lelkierőt tételezett fel önmagáról De hogy e miatt szenvedjen — nem, azt nem engedem meg.

„Hm — mondám azért igen szivélyesen — ha talán mégis a klubba . . . .

„Gondolod? — vágott élénken szavamba, miközben kedves szemei ismét a régi derült tényben ragyogtak — ha te még fel is kérsz erre . . . .

„En? Nos hát felkérlek rá . . . hisz nem kell ott két koronát kiadnod. —

„Nem, nem — felelé ő komolyan — Megmaradunk a spórolásnál, meg a honmaradásnál is. Tudod, megtartom a szavam. De egy fél órácskára mégis odamenének, aztán hazajövök s te odaülsz hozzám az iróasztalomhoz és én vigan irom tovább a regényemet.“

Egész víg volt megint, a hogy a lépcsőn lekisértem s tőlem egy bucsúcsókkal elvált. De alig tett néhány lépést, megállt megint s elfogódva így szólt:

„Katinka . . . hm . . . most jut eszembe. A két korona ott a spórkasszában, hm, az az utolsó pénzem volt, s azt feláldoztam a te szenvedélyednek“ — és vidáman nevetni kezdett.

Volt még a tárcámban vagy tizenöt koronám; tizet, egy aranyat, odaadtam neki.

„Tehát a viszontlátásra, édesem — kiáltott vissza az első lépcsőfokról — pá, egy félóra mulva . . . .“

* * *

Dr. Wosinski István

kénes gyógyfürdője Balfon

1 órányira Szombathelytől

(Sopron mellett) 2 vasuti állomással.

A déli vasut mentén „Kópháza Balf“, a győr-sopron-ebenfurti vonalon pedig „Balf“ elnevezéssel, a mely utóbbi állomás a fürdő közvetlen kö elében van. — **Gyógyjavalatok: izom es izületi csuz, benulások, idegbajok, gyomor-, vese- és hólyag-bántalmak s főleg a női ivarszervek rendellenességei.** — A gyógyfürdő erdős hegyektől körülvett, szelektől teljesen védett katlanban fekszik. — Gyógyhatányok: Lithium és szénsavban gazdag savanyuviz, és kiváló sósvizforrások, kitűnő kénes vasas láp, a mely dr. Hankó tanár vegyelemzése szerint vasoxyd mennyiségben 18 szorosa a marienbadinak, azonkivül jóval több humus savat, viaszt és gyantát tartalmaz, mint a marienbadi. Legmodernebb berendezésü porcellán, cement és lápfürdőkkel, szénsavas fürdők, hidegviz gyógyintezet, villamos viz, (Dr. Gartner módszere szerint) és villamos fényfürdőkkel. — A lithiumos savanyuviz és kénes vasas láp szétküldése a gyógyfürdő igazgatósága által történik. — A szegényebb napsztály számára egy 100 ágyra berendezett szanatorium létezik, a melyben a betegek télen 1 frt 08 kr., nyáron pedig 98 krért teljes ellátást, gyógykezelést és a kénes ásványvizfürdő használatában részesülnek. Ezen sanatorium a nagyméltóságu m. kir. belügyminisztérium által 1899. évi 117.214. sz. körrendelettel az ország valamennyi törvényhatóságának, különösen pedig a beteg segélyző pénztárak figyelmébe lett ajánlva. — Gyógyszertár és posta helyben. Telefon nyáron nyitva. — A fürdő orvosa: **Dr. Wosinski István.** — Prospektusokkal szolgál

az igazgatóság.

haladást, melyhez a segédeszközöket mindenütt a községi pénzintézetek nyújtják.

Modern közvilágítás, közparkok, fürdők, humánus intézetek, iskolák stb. csakis a közjót szolgálják.

Magyarországban is van néhány városi (községi) pénzintézet. A pinkafői községi hitelintézet évi 32.000 koronát hajt közcélokra. Ennél nagyobb keretben mozog a nagy-bányai szab. kir. városi takarékpénztár, melynek 500.000 korona alaptőkéje, 400.000 kor. annuitási alapja van. Egyebütt van-e még városi takarékpénztár, arról adatok hiányában nem nyilatkozhatunk, de e sorok irásánál olvassuk, hogy Győr szab. kir. városában e héten megtartott városi congressus napirendjére kitüzött egyik pontját képezte városi pénzintézetek alkotása is. E körülményből következtetjük, hogy Magyarországban még kevés községi jellegű pénzintézet van, de ilyenek létesítésének a közéletre kiható nagy hordereje jétől, üdvösségétül teljesen meggyőződve levén, most kezdenek nagyobb szabásu propagandát ezek érdekében.

Bárcsak követné ez elhatározást a cselekvés ideje is.

Városunk már szépen élvezhetné a községi takarékpénztár gyümölcsét, ha elfogadta volna 15 évvel ezelőtt *Fügh* Károly akkori polgármesternek eziránt benyujtott indítványát. Sajnos, ez üdvös indítvány nem talált kellő viszhangra, leszavazták majdnem egyhangulag.

Ha elfogadja a város akkor ez indítványt s városi takarékpénztárt létesít, vajjon a város most is küzdene folytonos pénzzavarokkal? vajjon a mostani petroleumvilágítást nem sikerült volna-e mással kicserelni? vajjon egy felső tanintézet s más üdvös, haládást mutató tervezetek örökös problemáinak megoldásával foglalkoznánk-e még most is? Mi nem tudunk most fennkölten gondolkodni, sem alkotni, de annál jobban panaszkodni.

Merülnek fel itt-ott életrevaló eszmék, a közjót előmozdító szép tervek. De nekünk előbb aludnunk kell rá, mert mi szeretünk aludni. No hát jó éjszakát! —t.

A hét története.

Csudálatos állat a rák:
Menni mén, de merre?
„Akárcsak mi" — mondogatják
Sokan, a kik nem is tudják,
Mi történik erre.
„A ki marad, az nem halad"
Tartja a közmondás;
Ráfogják, hogy Kőszeg marad.
Ugyan, ki mond ilyen vadat?
Ez csak *rice* és nem más.

Mondom: vicc. Mert Kőszeg szépül,
Halad, emelkedik:
Romok dőlnek, zárda épül;
Utcáin a por is megül . . .
Ha az eső esik.
S épül, mindjárt hevenyébe'
— Higyjék el, ha mondom —
Ott az utca közepére
Járókelők örömére
Babyloni torony.

Nem is egy, de mindjárt kettő
S *hegyek* környöskörül
Honi kebel duzzad ettő',
Idegennek, ki erre jő,
Szive-lelke örül.
Hogy sok ember pórul járt már,
Csetlett-botlott nagyot . . .
Kocsi, ember ott miket jár!?
Tartassék másutt a vásár!
Kivül tágasb! hallod?!

Ej, ad vocem: *vásár.* Nosza
Ilyet még nem láttunk.
Marháknak se vége, hossza
Szépit vitték, maradt rossza,
Megeszszük azt magunk.
Drága a hus, száraz a por,
Öblögessük sörrel.
S hogyha trüszköl is némely orr,
Ha az epe néha felforr,
Tegyünk róla pörrel.

Pörölünk is, legyen bárki,
Okunk ha van rája:
„Ejnye, ejnye, libesz Muki,
Hát a *magyar* kendnek „coki"?
Ott csak német járja? . . ."
Ám sok szónak sok az alja,
Azért csak azt mondom:
Kettőn áll a vásár, hallja!
S egyik mindig kárát vallja.
Erre is gondoljon. — —

Tenniszklub is hogy összegyült,
Útik, mivel *magyar*;
Alig hogy a pálya épült
Egy-más ember zöldült-kékült,
Kinek foga agyar . . .
Agyarkodjék, irigykedjék
Régi szokás szerint!
Folyjon addig a vig játék!
A efféle pörös vendég
Maradjon csak ottkint.

Árok alján illó lőre
Folydogál még mindég.
Majd tesz róla a rend őre
Esztendőre, vagy kettőre,
Most csak hadd utazzék
Ingyenjegyygyel . . . Addig lészen
Illemhely is bőven,
Kirándulást ha ki tészen,
Szerteszét találjon készen
Mindegyik erdőben.

Satis erat, hát finimus;
Értse meg, kit illet.
Ma nem lesz, mint multkor, rébusz.
Törje fejét rajt' a négusz!
Ő érti az „illet".

* * *

Tilinkó.

Mi újság?

— **Olvasóinknak,** munkatársainknak és lapunk minden barátjának boldog ünnepeket kiván a „Kőszeg és Vidéke" szerkesztősége.

— **Harcászati lovaglás.** Zalavári Zurna Károly cs. és kir. altábornagy vezetése alatt f. hó 29-én 21 honvédtörzstiszt és a honvédséghez beosztott vezérkari tiszt érkezett Sopronból Kőszegre s innen Szombathelyre ment. A harczászati lovaglásra indult főtisztek névsora a következő: Zalavári Zurna Károly altábornagy. Görgey Vincze és báró Zech Arnold tábornokok. Lóskay Gábor, Panos Alajos és Füspök József ezredesek. Nemes Ede, Albrecht Alfréd, Vadászy Ambrus, Okrutzky Miksa, Gyurits Belizár, Krizanich András, Wieber Adorján, Állrám Lothár alezredesek. Ábrahám Sándor alhadbiztos. Báró Bothmer Árpád, Mezgolich Mátyás, Kálnay Lajos, Weisz József, Józsa Gábor, Takáts János, Dorsán Sándor őrnagyok. Csóka Árpád, Hill Ferencz, Seide Rezső, Győrffy András, Cruss Ottó, Petrovits György, Guggenberger Károly, Erdős Kálmán, Brenner Jenő, Pyber Ignácz, Faragó Lajos, Czitó Károly századosok. Glancz Frigyes, Major Odön, Kreyber Rezső főhadnagyok és Markovits József hadnagy. A főtisztek 4 napig időztek Szombathelyen, honnan naponkint kirándulásokat tettek a vidékre s pénteken délután elhagyták a várost.

— **Katonai áthelyezések.** Lovag *Cruss* Ottó honvédszázados, a nagy-kanizsai 20. honvédgyalogezredhez helyeztetett át, a hol is átveszi a 2. zászlóalj parancsnokságát. — Zalabéri *Horváth* Géza, honvédzászlóaljunk volt parancsnoka, a szabadkai 6. honvéd gyalogezred 2. zászlóaljához Zombor-ba, *Weitner* Antal honvédfőhadnagy Kőszegről Gospics-ba helyeztetett át.

— **A dominika-zárda** épitése körül szorgalmasan dolgoznak a munkás kezek. A Wölfel- és Zerfuchs-féle házakat már lebontottak s azok helyén meg is kezdték az alapmunkálatokat A Pohlmüller házat is félig lebontották. A rengeteg mennyiségü törmelléket, téglát mind az utcára hordják. Ezt még értjük, mert rövid időn belül úgyis eltakarítják onnan; de hogy az alapásásból kikerült földből egész hegyekkel éktelenitsék el legszebb utcánkat, leglátogatottab sétahelyünket néhány hónapra, azt mégis — tekintve a zárda óriási belterületét — túlzott loyalitásnak tartjuk.

— **Tüzoltó mulatságok.** A kethelyi tüzoltóság holnap pünkösd hétfőjén a kethelyi domb melletti erdőben mulatságot rendez, melyre az n. é. közönséget ez uton is meghivja. Belépő-díj 20 fillér. — A kőszegi tüzoltóság mához egy hétre, azaz f. hó 10-én tartja rendes nyári mulatságát a Klauzen-erdőben. Bővebbet az e héten szétküldendő meghivók mondanak meg.

— **Iskolai ünnepély.** A pannonhalmi sz. Benedek-rendi kőszegi kath. gymnasium f. hó 8-án a koronázás évfordulója alkalmával iskolai ünnepséget rendez, a következő műsorral: I. 8 órakor ünnepies szent-mise. II. Utána a rajzteremben 1.) Szózat. Ifj. énekkar. 2.) Isten és haza Farkas Gyula, Grünwald Ede, II. o. t. 3.) Magyarok nagyasszonyához. Kemenes Ferencz, Vidor Geiza, I. o. t. 4.) Nemzeti ima. Ifj. énekkar. III. Felolvasás a koronázásról, Kis Szerafin tanár. IV. 5.) Királyhymnus. Ifjusági énekkar. 6. Hymnus. Vörösmarty Mihály. Kéri Sándor, IV. o. t. 7.) Honszeretet. Vörösmarty Mihály. Edler János, III. o. t. 7.) Hunyadi induló. Ifj. énekkar.

— **Uj doctor.** Városunk szülötte, *Kemény* (Krampol) Kolumbán, győri fő.g. benczés tanár, az elmult héten tette le szép sikerrel a bölcseleti szakon a doctoratust. Gratulálunk.

— **A bálház-kert megnyitója** mult vasárnapon volt. *Frankenberger* úr jónak látta, német meghivóval édesgetni a közönséget. A közönség alkalmazkodott is ehhez, s igen szerény számmal jelent meg e hivó szózatra. Okosan. Óvakodjék is mindenki a germánositástól!

— **A Gyöngyös-fürdőben ma,** vasárnap d. u. 4 órai kezdettel ismét hangverseny lesz, melyen a csepregi nemzeti zenekar fog játszani. Belépődij nincs.

— **Országos vásár.** A mult héttőn tartott országos vásár — a szeles miatt — nagyon gyenge volt Az óriási por, melyet a szél valóságos felhőkben vitt végig utcáinkon, a vevőknek eladóknak egyformán felette kellemetlen volt s igy mindenki sietett, hogy ügyes-bajos dolgait mielőbb elvégezze s hazafelé vagy legalább hajlék alá juthasson. A tulajdonképeni vásárnak igy már a kora délutáni órakban vége volt. Az állatvásárra fel-

---

Félóra!?

Éjjeli tizenegy óra körül — a férjem délután háromkor ment el hazulról — kételkedni kezdtem abban, hogy ő még most is jónak találná, ha ő mellé az iróasztalához ülnék s megfigyelném, mint irja regényét; azért eloltottam a lámpását, visszatettem a szépen kikészitett papirost az irómappába, a hol a kéziratait tartogatja, és a tükörbe nézve meggyőződtem arról, hogy nekem kisirt szemeim vannak. Nem vagyok érzelgős, de be kell vallanom, hogy sirtam, mert érthető nyugtalanság vett erót rajtam, nyugtalanság, mely percről percre növekedett s a tetőpontot elérte, midőn észrevettem, hogy férjem a kulcsot is elvitte. Épen a cselédet akartam volna elküldeni egy, a klubnak czimzett távirattal.

Ebben a pillanatban hallottam egész tisztán, hogy valaki lent az utczáról a férjem nevét kiáltja. Azt hittem először, hogy csalódom; de midőn a kiáltást másodszor is meghallottam, óriás izgatottan az ablakhoz rohantam, sietve kinyitottam s messze kihajoltam rajta. A harmadik emeleten lakunk.

Gyönyörü holdvilágos éjszaka volt. Az első, a mit észrevettem, egy egyenruhás ember volt, a ki lakásunkkal szemben az utczai lámpánál állott s ablakomra felnézve a nevemet kiáltja.

„Az istenért! Mit akar? Mi történt?" Majd hogy el nem ájultam ijedtemben.

„Maga a Katinka asszony?"

„Igen, igen, én vagyok — a lábaim reszkettek az iszonyattól — az égre kérem, beszéljen."

„Hát, egy pneumatikus kártyám van a maga számára. A házmester persze nincs itt. Nem mehetek be a házba — orditá fel hozzám. — Nyitta ou kaput, vagy dobja le a kulcsot."

„Nincs kulcsom!"

„Mit mondott?" — a hangja csak úgy harsogott a csendes kis utczában.

„Nincs kulcsom" — kiáltottam vissza halálfélelmemben. „De tán megmondhatná, mi van a kártyában irva. . ."

Ezalatt az átellenes házban egy csomó ablak nyilt ki. Az egyes emeletekről ijjedt arcok néztek le a levélhordóra, a ki körül a járókelők egész serege verődött már össze; majd pedig bosszúsan s egyúttal kiváncsian hozzám néztek fel, a ki a félelemtől nem tudtam hová lenni.

„Mit tegyek?" hangzott fel alulról a levélhordó erős basszusa.

„Olvassa fel!" A hangom valóságos sikitáshoz hasonlitott már.

„Hallja-e, Istók! olvassa fel a levelet" — kiált le valaki a szemközt lévő ház második emeletéről, mire az egész társaság harsogó kaczagásba tört ki. No nekem semmi nevető kedvem nem volt.

„Azt megtehetem" — orditja a levélhordó. „Tehát, hallja-e?"

„Hallom!"

„Az asszony hallja" — tudósitja lent egy sörizü basszus a kaczagó társaságot.

A küldönc odatartotta a kártyát a világossághoz, aztán feltekintett hozzám s tele tüdővel fújta:

„*Édes — Katinka!*" Szerettem volna elsülyedni szégyenletemben, midőn az emberek ujjongását hallottam, kik a köztem, s a levélhordó közt folyó különös társalgáson nyilván pompásan mulattak.

„Megértette-e? *Édes Katinka!*"

„Tovább, tovább!" kiáltottam vissza, magamhoz térve.

„István bá' szerelmet vall neki" — veté közbe a sörös basszus.

„*Ig n kedves társaságot találtam a klubban, kedves Katinka — —*"

„Ejha!" — hangzott fel hozzám a gyülekezetből, kiséve viharos tetszészajtól, a milyet az utcánk még sohasem hallott.

„*Ennélfogva ma később jövök haza, édes Katinka.*" — „Megértette?"

„A férje ma későn jó haza" — referálták nekem innen is, onnan is — „a társaság miatt, hallja?"

„*A mai spórolási kisérlet nem sikerült . . .* Majd *holnap megkezdem — — Azért irok neked, hogy megnyugtassalak — — —*"

A többit hallani se akartam." Becsaptam az ablakot, hogy csak úgy csörömpölt s kifutottam a szobából, hogy a minden oldalról felém hangzó kaczagást ne halljam; ledöltem ágyamra s görcsösen sirni kezdtem. Ezzel . . . ezzel az előzményekhez nem méltó bohózattal kellett annak a napnak végződni, a melytől oly sok szépet vártam, a melyen férjem elhatározta, hogy boldogságunknak meghozza az áldozatot és spórol a pénzével meg az idejével.

Ez, ez volt hát az áldozata!

„*Édes Katinka!*" Holnap egyre csak ezt fogják az emberek utánam kiáltani, amint az utcán mutatom magam . . . Ezt fogjak mindenfelöl suttogni, hogy megszentségtelenitsék azt a kedves, gyöngéd megszólitást, a mi neked mindig oly jól esett . . . — igy gondoltam magamban.

Abban a pillanatban, azt hiszem, gyülöltem férjemet. De később lecsendesedtem. Az a tudat, hogy férjem életét semmi veszély nem fenyegeti, mint első határtalan

hajtottak 443 lovat, 1056 szarvasmarhát és 145 sertést; ezekből elkelt 152 ló, 669 szarvasmarha és 55 sertés.

— **Néppárti gyülés.** A kőszegi választókerület lelkes (!) hű (!!) néppárti választtópolgári Kőszegen 1900. évi junius hó 4-én, pünkösd hétfőn, d. u. 3 órakor a Jurisics-téren n é p p á r t i n é p g y ü l é s t tartanak a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. Tartja: Ifj. Zichy János gróf, orsz. képviselő. 2. A keresztény sajtóról és a keresztény politikáról. Tartja: Bonitz Ferencz, az „Alkotmány“ szerkesztője. 3. A néppárt parlamenti működéséről. Tartja: Major Ferenc dr., orsz. képviselő. 4. Elnöki zárszó.

— **Eltevedt az erdőben.** Kedves kis virág a gyöngyvirág; alig van, ki ne szeretné. S bár a szezonja már a vége felé jár, mégis lépten nyomon találkozik az ember erdeinkben, ligeteinkben virágot keresőkkel. *Fekete* Béluska, özv. Fekete Ferenczné bognárné tiz éves fia majdnem nagy bajba keveredett a gyöngyvirágok miatt. Vasárnap délután több pajtásával — kis fiúk, kis lányok — elindult a Klauzen-erdőbe virágot szedni. Lassan-lassan elmaradt társaitól, úgy hogy azok midőn estefelé illatos gyöngyvirágokkal megrakodva haza akartak térni, egyszerre csak azt vették észre, hogy a kis Béla nincs köztük. Kiabáltak, sirtak is, de a fiú csak nem került elő. S nem találták meg a rokonok, ismerősök sem, kik még az este keresésére indultak. Másnap reggel a vásárosok kocsizörgése kicsalta a kis fiút valahol Kethely körül az országútra, a hol egy jószivü bácsi felszedte szekerére s hazahozta aggódó szülőjének. Szegényke ott virrasztott egész éjjel nagy félelem közt az erdőben.

— **Munkaközvetités.** Az állam, a székesfőváros és a budapesti ipar és kereskedelmi kamara, Budapest székváros területén, ipari és kereskedelmi munkaközvetitő intézetet állitottak fel, mely folyó évi márczius hó 15-én kezdte meg működését. Az intézet czélja a munkaadók és munkát keresők közt a kor, nem és foglalkozási ágra való tekintet nélkül, d i j t a l a n u l, részrehajlás nélkül és minél gyorsabban munkát közvetiteni és ezáltal az ipar és kereskedelem érdekeit ez uton is lehetőleg előmozditani. A munkaközvetités kiterjed az ipari munka minden nemére, a kereskedelemre, valamint a bányászatra is. Az intézet úgy a mesterséget tanult, mint a mesterséget nem tanult munkásokat, tehát mindennemű iparágra nézve gyári munkásokat, segédmunkásokat, továbbá üzleti alkalmazottakat, pincéreket, kocsisokat, napszámosokat (mezei munkások és kubikosok kivételével), úgyszintén munkásnőket (kivéve cselédeket), valamint férfi és női tanoncokat is közvetit. Jelentkezéseket eltogad és közvetit, valamint bővebb felvilágositással szolgál a k ő s z e g i i p a r t e s t ü l e t.

— **A helybeli kisded-óvoba** egy *dada* kerestetik. Az állás junius hó 15-én, esetleg julius hó 1-jén foglalandó el. Érdeklődők jelentkezzenek az óvó-egyesület pénztárosánál, *Róth* Sándor úrnál, a hol a közelebbi feltételek is megtudhatók.

— **Találtatott** egy *gyermek-kabát* és egy *női fejkendő.* Jogos tulajdonosa átveheti azokat a rendőrkapitányi hivatalban.

— **Hirdetmény.** A Jenő-főherceg utcai városi vámházban levő, 1 szoba, konyha s kertből álló lakás f. évi junius 6-án d. e. 10 órakor fog a polgármesteri hivatalban nyilvános árverésen bérbeadatni. A feltételek ugyanott megtudhatók.

Kőszeg, 1900. május 29-én.

Tipka Ferencz,
polgármester.

— **Anyakönyvi statisztika.** A kőszegi anyakönyv i hivatalban az utóbbi időben a következő születési- és halálozási eseteket jegyezték be:

Születés.

Május 24-én. Jánosa Lajos s Hercz Margit leánya Margit Ilona, r. kath.

Május 25-én. Bernhard György s Wagner Janka leánya Anna, r. kath.

Május 25-én. Hoyer Máté s Dolezal Mária fia, Ottó Vince Máté, r. kath.

Május 25-én. Wannek Mária fia Henrik, r. kath.

Május 26-án. Molnár János s Markovits Teréz leánya, Paula, r. kath.

Halálozás.

Május 26-án. Riegler Samu fuvaros, ág. hitv. ev. 45 éves agyguta.

— **Ingatlanok forgalma.** A mult hét folyamán a következő ingatlanok kerültek telekkönyvi átirás alá: Néhai Kuzma Samuné után az 1878. hsz. Kilcher Karolina, Károly, Katalin és Hermina javára. Néha Paszner Jánosné után 229 hsz. 160 sz. ház $^1/_4$ része Kuntner Ferenc javára.

— **Egy hires betyár elfogatása.** A nagy-németszent-mihályi csendőrök elfogták Dunst János sámfalvai lakost, kit a felső-eőri járásbiróság némely lopásnak miatta körözött. A saját falujában fogták el a lókötőt, ki valóságos réme volt a környéknek. Hihetetlen gyorsasággal, leleményességgel és ügyességgel követte el a legvakmerőbb tolvajlásokat és betöréseket. Soha sem gyanakodott rája senki, mert mindig a legnyugodtabb magaviseletet tanusitotta, viselt dolgairól pedig sohasem beszélt, még bor mellett sem, volt légyen bár a legbizalmasabb baráti körben. Előszeretettel lopkodta a kötőláncokat s egy izben olyan bravurt művelt, amilyennel egyetlen kollegája sem dicsekedhetik. A hires tolvaj ugyanis nemrégiben egy hajnalon tizenhat lopást követett el s ezzel nyilván világrekordot állitott föl. Most egyelőre nem lop, mert lefülelték s egy általa lopott kötőlánccal kötözték meg, mikor bekisérték a felső-eőri kir. járásbirósághoz.

Rövid hirek.

— **Hollan Ernő** nyugalmazott altábornagy, közéletünk e kiváló tagja május hó 28-án Budapesten meghalt.

— **Sikkasztás a főpostán.** Becsky Ignác bpesti posta- és távirótiszt, utalványkifizető pénztáros, tizezer koronát sikkasztott a kincstár kárára, aztán megszökött. A hütlen hivatalnokot most körözik.

— **Gallifet** francia hadügyminiszter lemondott. Lemondása a még mindig fel-felbukkanó Dreyfus-ügygyel függ össze.

— **A spanyolok hadiflottája**, mely annak idején annyi dicsőséget szerzett nekik, dobra kerül. A spanyol tengerészeti miniszter rendeletére husz hadihajót tognak hivatalosan elárverezni.

— **Százhuszonnegy éves orvos.** Charles S m i t h new-yorki orvos a napokban érte meg a 124-dik születésnapját. 1776-ban született és teljes 75 esztendeig gyógyitott Newyorkban.

— **Succit**, az ismert koplalót Franciaországban sulyos erkölcsi büntett miatt letartóztatták és a lillei fogházba vitték.

Különfélék.

* **Királynők hozománya.** Általában azt hiszik, hogy a hercegnők hozománya mesés összegeket szokott kitenni. Ez tévedés. Az olasz királyné például ötszázezer frank hozományt kapott, Victoria hercegnőnek, a német császár anyjának, csak harmincezer livre sterling hozománya volt. Érdekes följemliteni, hogy a mikor e hozomány dolgát tárgyalták az angol parlamentben, Joe Chamberlain, a ki akkor még csak a demokrata párt vezére volt, igy szólott: — Ha a királynő, a kit Isten óvjon, férjhez akarja adni a lányát, adjon neki hozományt a saját vagyonából, mint minden jó angol polgár.

* **Feleség, asszony, nő.***) Ha szerelemből házasodunk: férj és feleség; ha kényelemből, úr és asszony; ha viszonyokból, hitestárs és nő nevet kapunk.

A feleség szeret bennünket, az asszony kimél, a nő tür.

Feleséget magunknak tartunk, asszonyt házi barátunknak, nőt az egész világnak.

A feleséggel mindenben megegyezünk, az asszonynyal megnyugszunk, a nővel megvagyunk.

A gazdaságot a feleség viszi, a házat az asszony, a ton-t a nő.

Ha betegek vagyunk: ápol a feleség, sajnál az asszony, állapotunk felől kérdezősködik a nő.

Feleségel sétálni megyünk, az asszonyt kiviszszük, a nőt kikisérjük.

Bánatunkban osztozik a feleség, pénzünkben az asszony, adósságunkban a nő.

Feleséggel egy szobában is elférünk, az asszonynak külön szoba kell, a nőnek más szállás.

A feleség igy szól: kedves férjem, az asszony: barátom, a nő: hall'a az ur.

A feleséggel lelki nyugalomban élünk, az asszonynyal csak bajjal, a nővel egykedvüleg.

A feleség cirogat, az asszony hizeleg, a nő szemrehányást tesz.

A feleséggel egy tányérból eszünk, az asszonynyal egy tálból, a nővel külön vendéglőben.

A feleség egyszerüen öltözködik, az asszony cifrálkodik, a nő eleven divatkép.

A feleség gondos, az asszony hiú, a nő kacér.

A feleség szerelme állandó, asszonyé ingatag, a nőé egy nagy semmi.

A feleség csillag, az asszony kereszt, a nő ostor.

A feleség azt mondja reggel: jó reggelt, az asszony: guten morgen, a nő: bon jour.

A feleség gyalog jár, az asszony kocsiba ül, a nő biciklin nyargalódzik.

Gyermekeinek anyja a feleség, ismerősnője az asszony, mostohája a nő.

A feleség gyermekeinket neveli, az asszony csak öltözteti, a nő kivetközteti.

Ha meghalunk, sirat a feleség, panaszkodik az asszony, a nő pedig feketébe öltözködik.

Csak egy év mulva megy újra férjhez a feleség, hat hónap mulva az asszony, hat hét mulva a nő.

*) Lapunk egy barátjától kaptuk ezen, egy mult századi folyóiratból kibongészett „authentikus véleményt“.

Közgazdaság.

) **A cs. kir. szab. adriai biztositó társulat Trieszt-ben** e hó 3-án tartotta meg rendes évi közgyülését. Az előterjesztett igazgatósági jelentés első sorban meleg hangon emlékezett meg a röviddel ezelőtt elhunyt báró R e i n e l t S. E. igazgatósági tagról, a ki negyedszázadon keresztül vett tevékeny részt a társulat igazgatásában. A 61-ik (1899.) üzleti év alakulására vonatkozó számadatok közül a következő fontosabbakat emeljük ki: **Az életbiztositási ágazatban** az 1899. évben kötött biztositási ügyletek 31,021.684 korona biztositott tőkére és 100.974 korona járadékösszegre rugnak. A biztositási állag 1899. deczember végével 205 millió korona tőkét és 538.639 korona járadékot tüntet ki. A dijbevétel 8,946.702 koronát teszen, mig a halál- és elérési esetekben teljesitett fizetések 3,987.533 koronát igényeltek, s ezenfelül tüggő károkra 769.887 korona lön tartalékba helyezve. Ezen ágazat dijtartaléka és dijáttételei 53,643.679 koronára rugnak. **Az elemi (tüz- es szállitmány)** biztositási ágazatok dijbevétele 17,550.4 5 koronát tett ki, viszontbiztositásokra 7,876.417 korona lön kiadva és kárfizetésekre — a viszontbiztositókat illető rész levonása után — 6,746.165 korona forditattott, mig függő károkra 989.040 korona lön tartalékba helyezve. E két ágazat dijtartaléka 10,125.294 koronára rug. A tüzbiztositási ágazat 1899-ben ép úgy mint csaknem mindegyik bel- és külföldi társaságra az adriai biztositó társulatra is felette kedvezőtlen volt és a végeredmény kedvező alakulása az egybegyüjtött tartalékok kamatai és az életbiztositási mérleg kedvező eredményének tudható be, 100.000 korona adótartalék levonása után fennmaradó 1,002.488 korona nyereményből **200.000** korona az életbiztositási ágazat külön nyereménytartalékának utaltatik át, mely ily módon 2,000.000 koronára emelkedik és osztalék cimén — mint az előző évben — részvényenkint **150 korona** kerül elosztás alá. A társulat tartalékai több mint **62 $^1/_2$ millió** koronát tesznek, a melyből a dijtartalékra (saját számlára, tudniillik a viszontbiztositási rész levonásával) 55,226.356 korona, a nyereménytartalékokra 6,363.186 korona és az árfolyam ingadozási tartalékra (a tőke elhelyezéseknek 1899. évben beállott jelentékeny értékkevesblet levonása után 989.978 korona esik. Báró Reinelt a trieszti kereskedelmi kamara elhunyt elnöke helyébe ezen kamara első alelnökét: D i m m e r Ferenczet választották be a társulat igazgatóságába.

) **Országos közraktári hitelintézet** létesitésén fáradoznak Ágoston József, Benke Gyula, báró Feilitzsch Arthur, Miklós Ödön, Dr. Münnich Aurél, Weisz Berthold országgyülési képviselők, Báró Bánffy Ernő az erdélyi gazd. egyesület elnöke, Gróf Béldi Ákos főispán, Dessewffy Aristid a belga-magyar bank igazgatója és Zachár Gyula tanár. A hitelintézet az országban 120 közraktár felállitásával azt czélozza, hogy egyrészt a termelők vidékenként raktározván be gabnatermésüket, a kereskedelem és kivitel részére egyenlő fajú terményt hozzanak össze, másrészt pedig, hogy a gazda beraktározott gabnájára a legközelebb eső takarékpénztár, bank vagy szövetkezetnél a közraktári jegyek (warrantok) alapján méltányos kölcsönt biztositson és igy ne kelljen termését idönek előtte elvesztegetnie. A gabnatermés ilynemü kezelése a gazdát jobb árak kivárására képesiti, másoldalról tekintve a gabnakereskedelemnek egyöntetü árút szolgáltatván, a gabna-uzsorának is nemcsak elejét veszi de mert a közraktárak telep helyén a gabnakereskedők bevonásával gabna auctiokat rendez, lehetővé teszi azt, hogy a kereslet és kinálat között, a gabnárakban nyilvánuló egyensúly helyre hozassék. Az új hitelintézet működését a legegyszerübb alapon — a már fennálló vidéki pénzintézetek és gazdasági egyesületek bevonásával — kivánja létre hozni.

Irodalom és müvészet.

— **El Párisba!** Gyakorlatias érzékkel összeállitott utmutatót adott ki evvel a cimmel a párisi kiállitásra a Dobrowszky és Franke budapesti kiadócég. A kis kötet rövid, de hü képét adja a francia fővárosnak és környékének, a látnivalóknak és a kiállitás nevezetességeinek. Különösen ki kell emelnünk a francia beszélgetéseket, melyek, eltérőn a szokásos útmutatóbeli bevezetésektől, igen helyesen, minden fölöslegesnek elkerülésével és minden szükségesnek figyelembe vevésével vannak megszerkesztve. A francia szöveg alatt ott áll a kiejtési módja is, nagy könnyebbségére a francia nyelvet nem ismerő utazóknak. Páris térképe, a kiállitás tervrajza és Páris környékének térképe, mind hat, három szines, van mellékelve a füzethez, melyet Sebestyén Ede, a hirneves fővárosi ujságiró állitott össze, s a melynek ára 1 korona. Kapható minden könyvkereskedésben és a kiadónál 1 korona 10 fillér előre beküldése esetén bérmentve.

Egy tanoncz,

üveges és **porcellán-üzletbe** kerestetik.

Bővebb felvilágositást ad **Stiaszny Gyula,**
Kőszegen.

ijjedtségemben hittem, engedékenyebbé tett, ámbár némi keserüség mégis megmaradt szivemben. Hanem ez is hamar eltünedezett, midőn elképzeltem magamnak a szavaló levélhordót, mint orditotta fel hozzám bömbölő páthoszszal, hogy „*Édes Katinka,*“ hozzám, kinek minden szava megváltás volt . . . Haragom közepette mosolyognom kellett . . .

Aztán elaludtam. Mikor a férjem hazajött — reggeli két óra volt már — felébredtem, ép jókor, hogy halljam, miként töri fel az iróasztalomon volt spórkasszámat, hogy nyitja ki az ablakot s kiált le az utczára: „Hé! kocsis, vigyázzon! Ledobom a taksá át!“

A két koronát! Az első megtakaritott pénzünket. S azonfelül az arany is elúszott a klubban — — — igy spórolt az uram! Hangosan kacagnom kellett.

„Ej, ez pompás, hogy te ily jókedvü vagy“ — szólt ő igen kedélyesen. „Nagyon kinos lett volna rám nézve, ha te búslakodtál volna, mig én ifjúkori pajtásaimmal a mult emlékein mulattam valódi jó rizling mellett — —Nemde, megkaptad a pneumatikus kártyámat?“

„Nem én“ — mondám.

„Mit? Hisz én este hét órakor adtam át a klubszolgának elintézésre — — Az áldóját! no, annak is megmondom holnap a véleményemet — —“

„Azt gondoltam, hogy te holnaptól fogva megkezded a spóroiást?“

Egy pillanatig megdöbbenve rám nézett, de arca csakhamar kiderült.

Avagy úgy! Erről biz' egészen megfeledkeztem, kedves babám. Hanem, ha már megigértem, meg is tartom. Ugyebár leszel oly szives és figyelmeztetsz reá . . .“

Én ugyan óvakodni fogok ettől. A kedves férjem takarékoskodása mégis kicsit sok pénzembe kerül.

— **Tudós asszony ötven év óta.** A legkellemetlenebb s legfárasztóbb hivatás különösen vidéken a tudós asszonyé. Éjjel-nappal talpon kell lenni az első hivásra s szaladni kell az asszonyhoz, ki életet ad egy kis gyermeknek. A tudos asszony gyakran kénytelen az orvost helyettesiteni s gondját nemcsak az újszülöttre, hanem az anyára is kénytelen forditani. Tanácsai az anyán igen hasznosak lehetnek, mert sok asszonynak fölgyógyulta után alig van ereje, hogy gyermekét táplalhassa. Özvegy Painturaud asszony Ruffecben (Charente) majd 50 év óta gyakorolja hivatását, még pedig a leglelkiismeretesebben. Nagyon elgyengült betegeinek a vérnek egy olyan kipróbált helyreállitóját ajánlja, a melyel maga próbált ki. — Kivártam a Pink-pilula hatását — irja — s mondhatom, hogy kitünő. Bronhitisz következtében oly általános gyengeség vett rajtam erőt, hogy nem tudtam enni s makacs köhögés egész valómat kifárasztotta. Néhány doboz Pink-pilula helyreállitott s ujra munkához akartam látni, de kétségtelenül nagyon hamar, ön tudja, hogy a tudós asszony szerepe mily fárasztó, különösen ha vidékre kell menni s majdnem mindig éjjel. Igy visszaesést kellett elszenvednem s köhögésem nagyobb erővel jött vissza, mint annakelőtte. Újra a Pink-pilula használatához fogtam. Ma kitünően érzem magam s oly erősnek mint harminc éves koromban. Igazán csudálatos 69 évvel olyan munkát végezni, mint a milyet én végzek s ezt az ön kitünő pilulainak köszönhetem. Minden elgyengült betegemnek ajánlom s már igen sokan kitünőnek találták.

A Pink-pilula mint a vér legjobb helyreállitója, Painturaud asszonynál az ő korában rendkivüli hatást ért el. A vérszegénységnél, sárgaságnál, katarusnál s általános gyengeségnél, mind gyermeknél, mind férfinél és nőnél, a Pink-pilula mindig nagy hatást ér el,

A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszertárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszertárában, Budapest, Király-utcza 12.

Vasuti menetrend.

Állomások.	II. III. oszt. kocsikkal			
Középeurópai idő.	reggel	d.e.*	d. e.	d. u.
Köszeg ind.	4^{53}	7^{55}	11^{51}	5^{10}
Lukácsháza (m. h.)	5^{08}	8^{00}	12^{04}	5^{24}
Német-Gencs (m. h.)	5^{24}	8^{25}	12^{20}	5^{40}
Szombathely érk.	5^{39}	8^{40}	12^{34}	5^{55}
Szombathely ind.	6^{45}	11^{00}	3^{15}	7^{05}
Német-Gencs (m. h.)	7^{01}	11^{15}	3^{1}	7^{21}
Lukácsháza (m. h.)	7^{18}	11^{31}	3^{48}	7^{38}
Köszeg érk.	7^{31}	11^{43}	4^{01}	7^{51}

*) Csak kedden és pénteken közlekedik.

Szombathelyről indul:

		éjjel	regg.	d	d. u.	d. e.	este	
Bécs felé:	ind.	4.—	5.52	9.04	2.19	4.40	6.10	
	érk.	8.54	9.15	1.40	5.35	9.35	11.50	
Kanizsára:	ind.	d. e. 12.07	d. u. 2.14	este 7.04	éjjel 12.51			
	érk.	1.35	4.08	10.05	3.42			
Budapestre:	ind.	regg. 9.08	d. u. 12.40	éjjel 11.—	éjjel 2.50			
	érk.	2.05	gyv 7.15	szv. 9.15	7.25	1.15		
Gráczba:	ind.	regg. 6.06	d. e. 11,10	d. u. 3.16	este 6.59			
	érk.	10.30	3.36	7.35	9.59			
Rumfelé:	ind.	d. e. 9.25	d. u. 3.25	este 7.20				
	érk.	10.33	4.32	8.27				
Pozsonyba:	ind.	reggel 4.40	d. u. 12.20	d. u. 3.05				
	érk.	11.30	3.10	8.33				
Pinkafőre:	ind.	reggel 6.14	d. u. 3,20	este 7.15				
	érk.	9.14	6.22	9.58				
Székesfehérvárra:	ind.	reggel 2.50	d. u. 12.40					
	érk:	8.22	6.08					

Piaczi árak.

Buza	100 kilo	15.40	kor-tól	16.—	fill.
Rozs	„ „	14.50	„	15.—	„
Árpa	„ „	13.—	„	14.—	„
Kukoricza	„ „	12.80	„	13.20	„
Zab	„ „	12.50	„	12.80	„

Elismerés az érdemnek!

Wilhelm Ferenc, a Bécs melletti neunkircheni gyógyszerész urnak Altonából 1897. auguszt. 11-én ezt irják:

Én már 70 éves vagyok és 10 év óta izületi csúzban szenvedtem, továbbá aranyeres bántalmakban és nem tudtam gyógyulást találni. Csak az ön **Wilhelm-féle köszvény és csúzellenes vértisztító teája** szabaditott meg engem 3 hét alatt teljesen betegségemtől. Ennek valamint a grófnőnek, kinek köszönet-nyilvánitását az ujságban olvastam, ezennel hálás köszönetet mondok.

Teljes tisztelettel
Ackermann Christ.
Altona, Hamburg mellett, Reichenstrasse, 6.

Kapható minden gyógytárban.
Főraktár Köszegen: **Floderer Jenő** gyógyszerész urnál (Csacsinovits-féle gyógyszertár.)

Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbizható, fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csuznál, tagszaggatásnál és meghüléseknél és az orvosok által bedorzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van, főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékü utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony" védjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint nem valódit utasitsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállitók.

Kapható Köszegen: **Floderer Jenő** gyógyszertárában.

FÜRDŐ-MEGNYITÁS

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására hozni, hogy az **intézet-utcai** malmom melletti

fürdőt

újra berendeztem és f. évi junius havában megnyitottam.

Minél számosabb látogatást kér kiváló tisztelettel

Csizmazia Ferencz,
malomtulajdonos Köszegen.

A CS. KIR. SZAB. ADRIAI BIZTOSITÓ TÁRSULAT

Életbiztositási ágazat (A.) **Vagyonkimutatása 1899. deczember 31-én.** Főmérleg (B.) Elemi biztositási ágazat.

Vagyon:	korona	fill.
Hitelintézetek, takarékpénztárak- és bankároknál elhelyezett tőke	810,248	12
Ingatlanok Triesztben, Bécsben, Budapesten és Milánóban (jegyzék szerint)	4,870 400	—
Értékpapirok (jegyzék szerint)	41,561 816	—
Fenti értékpapirok 1899. decz. 31-ig járó kamatjai	282.673	70
Jelzálog kölcsönök (jegyzék szerint)	283 777	80
Ünnepélyes járadékok és tőkék	82,427	66
Kötvénykölcsönök	4,300 188	29
Követelések más biztositó társaságoknál	85 020	38
Különféle ügynökségek	678.589	96
Követelések a társ. közp. vezetőségénél (folyószámla egyenlege)	858,300	70
Különféle adósok	8.758	73
Meg nem törlesztett jutalékok és szervezési költségek	—	—
	58.770.680	34

Teher:	korona	fill.
Külön nyeremény-tartalék	1,800 000	—
Rendkivüli károkra álló tartalék	667 016	80
Árfolyamingadozási tartalék	470 628	51
Díjtartalékok (viszontbiztositók hányadának levonásával)	47,153 881	70
A kamatláb leszállitására szolgáló díjtartalék	600 000	—
Díjátvitelek	2.138 916	84
Függő károk tartaléka	855.206	78
A biztositottakat illető nyereményrész (külön zárószámla szerint)	44 382	78
Biztositó társaságok követelései	91 382	80
Különféle hitelezők	257,250	68
	58.770 680	34

Vagyon:	korona	fill.
Részvényesek váltói	6,001,002	—
Készpénz Triesztben és a képviseléségeknél	861,185	40
Hitelintézetek, takarékpénztárak- és bankároknál elhelyezett tőke	6,883.577	02
Ingatlanok Triesztben és Milánóban (jegyzék szerint)	540 800	—
Értékpapirok (jegyzék szerint)	8,828.978	—
Fenti értékpapirok 1899. decz. 31 ig járó kamatjai	41 874	95
Váltók és utalványok tárczája	1,014 592	67
Kölcsönök értékpapirokra	115 292	31
Követelések más biztositó társaságoknál	1 4 8 212	14
Különféle ügynökségek	8,269 367	87
Különféle adósok	311.179	67
Meg nem törlesztett jutalékok és szervezési költségek	—	—
Leltár	—	—
	38.308.840	03
Későbbi években esedékes díjak összege	80,181 298	13

Teher:	korona	fill.
Alaptőke	8.000.000	—
Nyereségtartaléktőke	8,749 689	84
Rendkivüli esetekre álló tartalék	800,000	—
Árfolyamingadozási tartalék	510,252	12
Tűzbiztositások díjtartaléka (viszontbiztositók hányadának levonásával)	5,888.556	46
Szállitmánybiztositások díjtartaléka	170,013	63
Függő tűzkárok tartaléka	708.181	—
Függő szállitmánykárok tartaléka	292,906	56
A társulati tisztviselők takarék- és ellátási pénztára	1,018 461	18
Jubileumi alap tisztviselők leányainak kiházasitására	60 000	—
Biztositó társaságok követelése	1,631,884	23
Életosztály (folyószámla egyenlege)	858.300	70
Különféle hitelezők	444.974	55
Fel nem vett osztalékok	3.864	
1898-ról áthozott nyereség	18 035	92
Az üzletév nyeresége	1,008 488	75
	38,308.840	03

A társulat fennállása óta, azaz 1838. junius 1-től 1899. deczember 31-ig **károk fejében kifizettetett 446.713.782 06 korona.**

Az igazgatóság: gianatátteni Dr. Albert Agost báró, rácz-almási Frigyessy Adolf vezérigazgató, Parisi József, Ritt Pál báró. Reinelt Károly báró, v. t. t. Salem Henrik.

Számvizsgálók: Afenduli György. Pojal Alberti Emil gróf. Goldschmid József. Pavia János vezértitkár.

A MAGYARORSZÁGI OSZTÁLY: Budapest, IV., Váczi-utcza 20., a társulat saját házában.

Báró Podmaniczky Frigyes, intéző. Frigyessy M., titkár. Lichtenberger J., vezértitkár.

Részletes mérlegek alulirott képviselőségnél kaphatók. Ugyanott mindennemü felvilágositások készséggel adatnak és élet-, tűz- és szállitmány-biztositások az «Adriai bizt.-társulat», — jégbiztositások a «Déli» jég- és viszontbiztositó-társaság és balesetbiztositások a «Nemzetközi baleset-biztositó társaság» részére a legolcsóbb díjtételek és a legkedvezőbb föltételek mellett fölvétetnek.

A kerületi főügynökség Köszegen. **Köszegi takarékpénztár,** igazgató: **Baumgartner J.**

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Köszegen.